

1. _____ שתייו

2. המוקד להגנת הפרט מייסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

ע"י בייכ עוה"ד עידו בלום ואחי

מרח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200

טל': 02-6283555; פקס': 02-6276317

העותרים

נגד

מפקד כוחות הצבא בשטחים הכבושים

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466289; פקס': 02-6467011

המשיב

תגובה מטעם המשיב

1. לקראת הדיון בעתירה ביום 15.9.08, מתכבד המשיב להגיש תגובתו לעתירה.

2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי תותר יציאתו של העותר 1 (להלן – העותר), תושב טולכרם לירדן, דרך מעבר אלנבי, ומשמם לאוניברסיטת מאלאיה בקואלה לומפור שבמלזיה.

3. המשיב יטען כי דין העתירה להידחות משלא נפל כל פגם בהחלטה שלא להתיר את יציאתו של העותר לירדן.

על-פי המידע העדכני המצוי בידי גורמי הביטחון העותר הינו פעיל חמאס הקשור לפעילות מוסדות החמאס. אשר על כן, סבורים גורמי הביטחון כי יציאתו של העותר לירדן עשויה לסכן את ביטחון האזור, ולפיכך, לא ניתן להיעתר לבקשתו לצאת לירדן.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

4. העותר, תושב טולכרם, יליד 1968. מבדיקה במערכת הממוחשבת המצויה בידי המשיב עולה, כי העותר יצא בפעם האחרונה לירדן ביום 9.9.01.

5. כעולה מחקירותיו של העותר באוגוסט ובספטמבר 2002, כאשר יצא ללימודים בחו"ל (ביוגוסלביה ובעירק) בשנת 1987, השתתף בקורס אימון צבאי אשר כלל פירוק והרכבה של סוגי נשק שונים, וכן הצטרף לפת"ח ואף היה אמור להשתתף בקורס טייס מטעם הארגון; הוא עוסק בקבלת תרומות וגיוס כספים לנוקמים, ובשנת 2002 היה בקשר עם החמאס בעזה ואף קיבל סכום של 10000 דניר ירדני על מנת לחלק לנוקמים.

עם זאת, יודגש, כי ההחלטה בעניינו של העותר התקבלה על בסיס מידע עדכני, המצוי בידי גורמי הבטחון.

צילומי תרגום החקירות לעברית מצורפים ומסומנים מש/1

6. ביום 19.12.02 הורשע העותר, בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע לעבריו, בגין העובדה שהלווה לאחיו כסף, בידעו שהכסף מיועד לחבר ארגון הגיהאד האסלאמי, ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל.

צילום הכרעת הדין וגזר הדין מצורף ומסומן מש/2

7. העותר ניסה לצאת לירדן ביום 9.7.08, ויציאתו נמנעה מטעמי ביטחון.

8. העותר 2 פנה ללשכת היתוע המשפטי לאזור יהודה ושומרון (להלן – איו"ש) ביום 3.8.08 בבקשה להתיר את יציאתו של העותר לירדן.

ביום 7.9.08 נשלחה לעותר 2 תשובת הלשכה המשפטית לאיו"ש לפיה בקשת העותר מסורבת מטעמי ביטחון, עקב פעילותו במסגרת אגודות החמאס ומוסדותיו.

צילום הפנייה צורף כנספח ע/6 לעתירה.

צילום תשובת הלשכה המשפטית לאיו"ש מצורף ומסומן מש/3

9. ביום 4.9.08 הוגשה העתירה דן בה מבוקש להתיר את יציאתו של העותר לירדן.

התשתית המשפטית

יציאת פלסטינים מהאזור – הוראות תחיקת הביטחון

10. עם כניסת צה"ל לאזור יהודה ושומרון (להלן – האזור), הוכרזו שטחים אלו כשטחים סגורים, אשר הכניסה אליהם והיציאה מהם טעונות היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור או ממיי שהוסמך על ידו, וזאת על פי צו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34), תשכ"ז - 1967. ר' גם סעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה ושומרון) (מס' 378), תש"ל - 1970.

11. קביעת האזורים כשטח סגור וממילא גם השיקולים בדבר יציאה מן האזור יסודם, בין היתר, בשיקולי בטחון, היינו חשש לקיום סיכון בטחוני העלול להיגרם כתוצאה ממתן אפשרות של כניסה חופשית לאזור ויציאה חופשית ממנו, אשר עלולה להיות מנוצלת לקיום קשרים עם ארגוני פח"ע וטרור למטרות שונות (גיוס, העברת מידע, פקודות, משימות וכיוצא בזה).

12. במסגרת הפעלת שיקול הדעת של המפקד הצבאי בכל הנוגע להתרת כניסה לאזור ויציאה ממנו, הוא מצווה לשקול את מידת הסיכון הביטחוני הכרוך בהיענות לבקשה, כולה או מקצתה, וזאת על מנת למנוע ניצול לרעה של חופש התנועה מהאזור אל מחוץ לו ובחזרה. כן מצווה הוא לשקול את אינטרס העל החיוני של שמירת בטחון האזור מחד גיסא, ורצונו של תושב האזור לצאת את האזור לצורך זה או אחר מאידך גיסא.
13. במהלך השנים דן בית משפט נכבד זה בעתירות רבות שעניינן בסמכות המפקד הצבאי למנוע כניסה ויציאה מתחומי האזור. בפסיקה זו אישר בית המשפט הנכבד, פעם אחר פעם, את תוקפה המשפטי של תחיקת הביטחון, תוך אישור השיקולים הביטחוניים ששוקלים המפקדים הצבאיים באזור בעת החלטתם על תנועת תושבים אל מחוץ לאזור או לתוכו (ראו לדוגמא: בג"ץ 9293/01 ה"כ מוחמד ברקה נ' שר הביטחון, פ"ד נו(2) 509 (2002)).
- בהתייחס לשיקולים לגבי מניעת יציאה מן האזור נקבע במפורש, כי כאשר בוחנת רשות מנהלית בשטח הממשל הצבאי בקשה ליציאה מן האזור או לכניסה לתוכו, רשאית היא לשוות נגד עיניה את הסיכונים הביטחוניים הכרוכים בהיענות לבקשה.
14. כאמור, ובהתאם לתחיקת הביטחון, להלכה הפסוקה וכן לפי כללי המשפט הבינלאומי, בהיות אזור יהודה ושומרון נתון תחת ממשל צבאי, ונוכח הכרזתו כשטח סגור על פי תחיקת הביטחון, היציאה ממנו מסורה לשיקול דעת המפקד הצבאי או מי שהוא הסמיך לכך.
15. לעמדת המשיב, שיקולי הביטחון תופסים מקום נכבד בכל ההסכמים המדיניים עם הרשות הפלסטינית ושזורים כחוט השני בנוסחי ההסכמים האמורים. ההסכמים כולם כפופים לעקרון, שיש למדינת ישראל אחריות ביטחונית כוללת למעטפת של האזור ולמעברים. לישראל מסורה האחריות מפני איומי חוץ וכן האחריות הכוללת לביטחונם של הישראלים ולביטחון האזור שנתן בתפיסה לוחמתית.
16. עמדת המשיב הינה, כי הוא מופקד על הביטחון והסדר הציבורי בכל המעברים לשטח איז"ש וממנו, וכי הללו נותרו בהתאם להסכם באחריות ביטחונית ישראלית, לרבות הסמכות למנוע יציאה מן האזור. הדברים מקבלים משנה תוקף בניסיונות הזמן והמקום, ולאור העימות המזוין המתחולל באזור.

עמדת המשיב – דין העתירה להידחות

17. עמדת המשיב היא כי לאור המידע המודיעיני המצוי בידי גורמי הביטחון, לא ניתן להיענות לבקשת העותר ולהתיר את יציאתו לחו"ל. יובהר, כי במסגרת מאזן השיקולים שעמדו בפני המשיב טרם קבלת ההחלטה על מניעת יציאת העותר לחו"ל, נלקחה בחשבון, בין היתר, מטרת יציאתו הנטענת של העותר – לימודים לתואר שלישי באוניברסיטת מאלאיה שבמלזיה.

עם זאת, לנוכח המצב הביטחוני, ולנוכח המידע העדכני המצוי בידי גורמי הביטחון –
 ואשר על פיו העותר הינו פעיל המאס הקשור לפעילות מוסדות החמאס – לא ניתן
 להיעתר לבקשת העותר, וזאת בשל הערכת גורמי הביטחון, על פיה יציאתו של העותר
 לחו"ל עשויה לסכן את בטחון האזור.

המידע המודיעיני העומד בבסיס ההתנגדות לאישור יציאתו של העותר לחו"ל, יוצג,
 בהסכמת ב"כ העותרים, בפני בית המשפט הנכבד, במידת הצורך, במעמד צד אחד
 ובדלתיים סגורות.

18. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

היום, י"א באלול תשס"ח
 11 בספטמבר 2008

אורה ש
 ליאורה וייס-בנסקי, עו"ד
 עוזרת לפרקליט המדינה